

Erasmus+

Východoeurópske štáty EÚ

GYMNÁZIUM ĽUDOVÍTA ŠTÚRA
VO ZVOLENE

IMPRESSUM

ERASMUS+ PROJEKT
2019-1-DE03-KA229-060092_2

„ EXPLAINING EUROPE “

ENTWICKLUNG VON (DIGITALTEN) LEHR- UND LERNMATERIALIEN ÜBER
EUROPA

2019-2022

AUTORI A SPOLUAUTORI:

MGR. EVA CESNAKOVÁ

PHDR. IVETA MOŤOVSKÁ

MGR. JANA HAKELOVÁ

SOFIA KOHÚTOVÁ

TATIANA LONGAUEROVÁ

GABRIELA GREGOROVÁ

SIMONA VÝBOHOVÁ

LEA KOŇARČÍKOVÁ

SARAH ŠULEKOVÁ

ANDREA TOMAŠIAKOVÁ

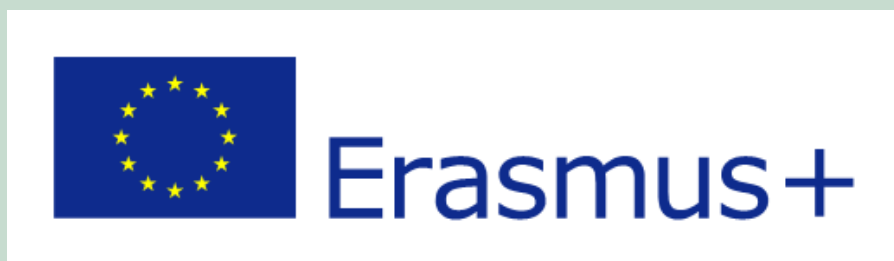
EVA JANICZEKOVÁ

ADAM KOVER

PETER STÁHL

GYMNÁZIUM ĽUDOVÍTA ŠTÚRA VO ZVOLENE, SLOVENSKO
STAATLICHE FACHOBERSCHULE UND BERUFSOBERSCHULE V REGENSBURGU,
NEMECKO

ZESPOL SZKOL, GRONOWO LUBICZ, POĽSKO

TENTO PROJEKT BOL FINANCOVANÝ S
PODPOROU EURÓPSKEJ KOMISIE. Táto príručka reprezentuje
VÝLUČNE NÁZOR AUTOROV A KOMISIA A ANI NÁRODNÁ
AGENTÚRA NEZODPOVEDAJÚ ZA AKÉKOĽVEK POUŽITIE INFORMÁCIÍ
OBSIAHNUTÝCH V TEJTO PRÍRUČKE.

Slovenská republika

Slovensko, dlhý tvar Slovenská republika, je vnútrozemský štát v strednej Európe. Má rozlohu 49 036 km² a žije tu približne 5 450 000 obyvateľov. Hraničí na západe s Českom a Rakúskom, na severe s Poľskom, na východe s Ukrajinou a na juhu s Maďarskom. Krajina je prevažne hornatá, pretože väčšinu povrchu zaberajú vysočiny a hory. Zo severu sem z mohutného oblúka zasahujú Karpaty, na juhu sa rozprestiera Panónska panva. Hlavným mestom je Bratislava, úradným jazykom je slovenčina.

Prvý štátny útvar Slovanov na území dnešného Slovenska bola Samova ríša (7. storočie), neskôr Nitrianske kniežatstvo (začiatok 9. storočia), ktorého spojením s Moravským kniežatstvom vznikla v roku 833 Veľká Morava. Od polovice 10. do konca 11. storočia sa územie Slovenska postupne začlenilo do Uhorska, ktoré sa v roku 1526 stalo súčasťou Habsburskej monarchie, od roku 1867 nazývanej Rakúsko-Uhorsko. Po rozpade Rakúsko-Uhorska v roku 1918 bolo Slovensko súčasťou Česko-Slovenska až do roku 1993 (okrem obdobia satelitnej vojnovkej Slovenskej republiky). Dňa 1. januára 1993 vznikla zánikom Česko-Slovenska samostatná Slovenská republika. Od 1. mája 2004 je Slovensko členom Európskej únie, od 21. decembra 2007 je členom Schengenského priestoru. Od 1. januára 2009 je 16. členom Eurozóny, oficiálnou menou sa stalo euro.

Slovensko je parlamentnou demokraciou s demokratickými inštitúciami. Na Slovensku žije silná maďarská a rómska menšina. Slovensko má bohatú kultúrnu tradíciu, ako i množstvo prírodných a historických pamiatok.

Geografia

Slovenská republika sa nachádza na severnej pologuli o niečo bližšie k severnému pólu ako k rovníku. Na Slovensku sa používa stredoeurópsky čas, ktorý o 1 hodinu predbieha svetový čas (čas nultého poludníka). Slovensko leží v Strednej Európe, akoby v srdci Európy. Je vnútrozemským štátom, neleží na brehu mora. Najbližšie more je Jadranské, vzdialené približne 365 km. Slovensko hraničí s piatimi štátmi. Na východe susedí s Ukrajinou (97,8 km), na juhu s Maďarskom (654,8 km), na juhozápade s Rakúskom (106,7 km), na západe s Českom (251,8 km) a na severe s Poľskom (541,1 km). Slovenské hranice väčšinou tvoria prirodzené prírodné útvary (rieky a hrebene hôr). Štátne hranice vedú aj nížinami a kotlinami, najmä na úsekoch hraníc s Maďarskom a Ukrajinou. Celková dĺžka hraníc je 1 652,2 km. Krajina je charakterizovaná hornatým reliéfom na severe a nížinami na juhu. Všetky povrchové celky Slovenska patria do Panónskej panvy a Karpát. Svojou územnou rozlohou 49 035 km² sa Slovensko zaraďuje medzi menšie štáty európskeho kontinentu. Tvar územia Slovenska je podlhovastý v rovnobežkovom smere (východ – západ). Slovenskom vedie hlavné európske rozvodie, rozhranie území, z ktorých rieky odvádzajú vodu do dvoch morí (Baltského a Čierneho mora).

Povrch Slovenska je prevažne hornatý – pohoria a vysočiny zaberajú približne tri pätiny územia. Rozsiahle horské pásmo Karpát vyplňa mnoho pohorí a kotlín. Jednotlivé skupiny pohorí sa líšia podľa vzniku a hornín, z ktorých sú zložené. Okolo stredného toku Hrona sa rozkladá skupina sopečných pohorí – Kremnické vrchy, Vtáčnik, Poľana, Javorie, Štiavnické vrchy a ďalšie. Sopečného pôvodu sú aj Slanské a Vihorlatské vrchy na východe. Pásmo vrásových pohorí sa ťahajú od Malých Karpát na juhozápade cez stredné a severné Slovensko. Najvyššie sa vypínajú pohoria Malá Fatra, Veľká Fatra, Nízke Tatry a Vysoké Tatry. V Tatrách sa týči najvyšší vrch Slovenska – Gerlachovský štít, vysoký 2 655 m n. m. Ďalšie známe vrchy sú Lomnický štít (2632 m), symbol Slovenska Kriváň (2492 m) a Rysy (2499 m). Najrozsiahlejšie pohorie je Slovenské rudohorie. [11] Jednotlivé pohoria oddeľujú doliny riek a kotliny. Najväčšie sú Košická, Juhoslovenská, Hornonitrianska, Turčianska, Žilinská a ďalšie. Nížiny sa rozprestierajú na juhozápade, juhu a východe. Patria do rozľahlej zníženej Panónskej panvy. Najväčšia a najúrodnejšia je Podunajská nížina. Jej južná časť so Žitným ostrovom, kde sú najväčšie zásoby podzemných vôd, je Podunajská rovina. Severnejšie prechádza do Podunajskej pahorkatiny rozčlenenej dolnými tokmi riek – Váh, Nitra, Žitava, Hron a Ipel'. Druhá najväčšia je Východoslovenská nížina. Pretekajú ňou viaceré rieky – Topľa, Ondava, Laborec, Uh, Latorica, ktorých vody odvádzajú Bodrog a Tisa. Medzi Malými Karpatami a riekou Moravou leží rozlohou najmenšia Záhorská nížina.

Geografické zaujímavosti:

- najsevernejší bod: Babia hora (obec Oravská Polhora) na štátnej hranici
- najjužnejší bod: Patince
- najzápadnejší bod: Záhorská Ves
- najvýchodnejší bod: Kremenec (hraničný trojmedzník) (obec Nová Sedlica)

Nadmorská výška:

- najvyšší bod: Gerlachovský štít (2 654,4 m n. m.)
- najnižší bod: hladina rieky Bodrog pri Strede nad Bodrogom (94 m n. m.)

Stredy:

stred Slovenska: kóta Ľubietovský Vepor-Hrb (+/- 5 - 10 km) (48° 44' s. z. Š., 19° 28' v. z. dĺžky)

geometrický stred Slovenska: kóta Hájny grúň (1 207,7 m n. m.),

ťažisko štátneho územia stred Európy (zemepisný): kostol sv. Jána v Kremnických Baniach (+/- 5 - 10 km)(48° 45' s. z. Š., 18° 55' v. z. d.)

Vzdialenosti (vzdušné)

najväčšia dĺžka: 428,8 km medzi obcami Záhorská Ves a Nová Sedlica
najkratšia šírka: 77,6 km medzi obcami Orlov a Hostóvce

Podnebie

Na Slovensku panuje mierne podnebie prechodného typu, s častejším striedaním vlhkého oceánskeho a suchého pevninského vzduchu (v lete horúceho, v zime studeného). Preto na území Slovenska prevládajú teplé letá a chladné vlhké zimy s veľkou oblačnosťou. Rozdiely v podnebí zapríčiňuje predovšetkým nadmorská výška. Najteplejšie a najsuchšie sú nížiny (okolo 570 mm zrážok ročne) a nižšie položené kotliny. S rastúcou nadmorskou výškou klesá teplota a viac prší a sneží. Najchladnejšie sú najvyššie pohoria, kde spadne aj najviac zrážok (Tatry vyše 2 000 mm ročne). Viac zrážok majú náveterné strany pohorí. Priemerná teplota vo vyšších polohách, najmä v Tatrách, činí okolo -4°C a naopak v nížinách sa pohybuje okolo 10°C . Čo sa týka vetra, v ročnom chode prevláda západné prúdenie. Na Slovensku sú tri klimatické oblasti: teplá, mierne teplá a chladná. Teplá oblasť je v nížinách a nízko položených kotlinách, približne do 350 m n. m. Mierne teplá oblasť má subkontinentálny ráz a tvoria ju časti Slovenska do 800 m n. m (nižšie pohoria a úpätia vyšších hôr). Chladná oblasť sa rozprestiera nad 800 m n. m. vo vyšších častiach pohorí.

Príroda

Slovensko sa vďaka svojim prírodným danostiam môže pochváliť nedotknutou a divokou prírodou. Geografická poloha Slovenska podmieňuje bohatstvo diverzity fauny a flóry. Na celom jeho území bolo dosiaľ popísaných viac než 11 tisíc druhov rastlín, takmer 29 tisíc živočíšnych druhov a cez tisíc druhov prvkov. Častá je i endemická biodiverzita.

Rastlinstvo

Územie Slovenska sa rozprestiera v oblasti listnatých a zmiešaných lesov mierneho pásma. S meniacou sa nadmorskou výškou sa menia rastlinné aj živočíšne spoločenstvá, ktoré takto tvoria výškové stupne (dubový, bukový, smrekový stupeň, kosodrevina, alpské lúky a podsnežné pásmo). Lesy pokrývajú 44,3 % územia Slovenska (2,17 milióna hektárov). Až 60 % lesných porastov tvoria listnáče a 40 % ihličnany, prevládajú 60- až 100-ročné porasty. Medzi drevinami je najviac zastúpený v nížinách dub, na úpätiach hôr buk a vo vyšších polohách smrek. Približne 60 % výmery lesných pozemkov obhospodarujú štátne organizácie. Na výslunných svahoch v najteplejších oblastiach Slovenska sa vyskytujú tzv. skalné stepi a lesostepi. Rastie v nich veľa vzácných druhov bylín a žijú tam i vzácne teplomilné druhy živočíchov.

Živočíšstvo

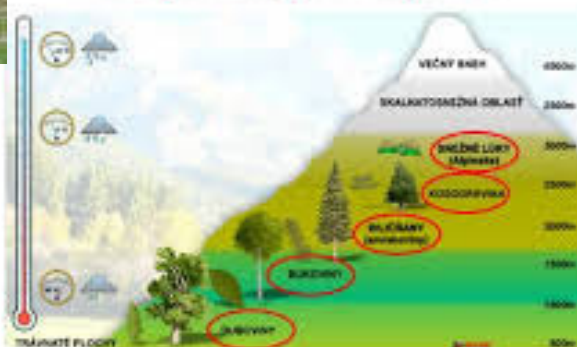
Výskyt živočíšnych druhov sa pevne viaže na príhodné typy rastlinných spoločenstiev. Na území Slovenska sa vyčleňujú živočíšne spoločenstvá stepí (jarabica, zajac, bažant, hraboš, drop), listnatých lesov (diviak, tetrov, jeleň, medveď, vlk, liška, srnčia zver, veverica, jazvec, rys ostrovid), vysokohorských polôh (svišť, kamzík), vôd, močiarov a ich brehov (kapor, pstruh, 6 druhov skokanov, dva druhy ropúch, 6 druhov volaviek).

Z vtákov obýva Slovensko pravidelne 10 druhov sov, 3 druhy orlov, 6 druhov sokolov, 3 druhy myšiakov, v jaskyniach, stromových dutinách a v budovách žije 28 rôznych druhov netopierov.

Mnoho druhov fauny sa prispôbilo podmienkam vo viacerých spoločenstvách. Z hľadiska druhového zloženia je najpestrejšie a najpočetnejšie spoločenstvo listnatých lesov. Najmenej živočíchov sa prispôbilo chladným vysokohorským podmienkam.

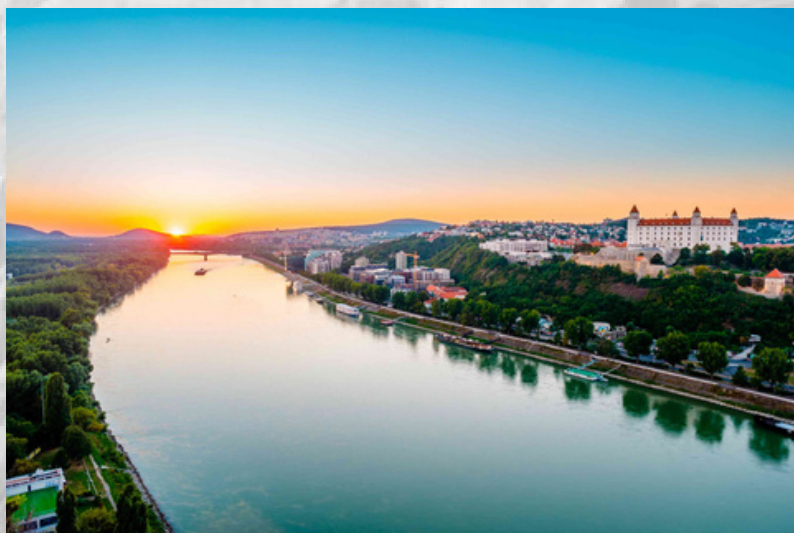
5 vegetačných stupňov:

VODSTVO

RIEKY NA SLOVENSKU TAKMER Z CELÉHO ÚZEMIA (96 %) PATRIA DO ÚMORIA ČIERNEHO MORA, KAM ICH ODVÁDZA RIEKA DUNAJ S PRÍTOKMI. OSTATNÉ ÚZEMIE ODVODŇUJE POPRAD S DUNAJCOM DO BALTSKÉHO MORA. NAJDLHŠIE RIEKY SÚ VÁH (403 KM), HRON, IPEĽ, NITRA, HORNÁD. NAJVIAC JAZIER NA ÚZEMÍ SLOVENSKA JE V TATRÁCH (ASI 200) A NAZÝVAJÚ SA PLESÁ. VZNIKLI PO ÚSTUPE ĽADOVCA. NAJVÄČŠIE A NAJHLBŠIE (53 M) JE VEĽKÉ HINCOVO PLESO, ZNÁME SÚ ŠTRBSKÉ, POPRADSKÉ A SKALNATÉ PLESO.

V KRAJINE JE SITUOVANÝCH MNOŽSTVO UMELÝCH PRIEHRADNÝCH NÁDRŽÍ. NAJVIAC PRIEHRAD (CELKOM 19) JE NA RIEKE VÁH, KDE TVORIA VÁŽSKU KASKÁDU. SÚ TO NAPR. LIPTOVSKÁ MARA, SĽŇAVA, KRÁĽOVÁ, NOSICE A INÉ. NAJVÄČŠIA PRIEHRADA JE ORAVSKÁ PRIEHRADA S ROZLOHOU 35 KM², ĎALEJ ZEMPLÍNSKA ŠÍRAVA A LIPTOVSKÁ MARA. ÚČEL PRIEHRAD JE HYDROENERGETICKÝ, PROTIZÁPLAVOVÝ, SLUŽIA NA ZAVLAŽOVANIE, REKREÁCIU ALEBO ZÁSOBOVANIE PITNOU VODOU. K NAJVÄČŠÍM VODNÝM NÁDRŽIAM PATRÍ VODNÉ DIELO GABČÍKOVO NA DUNAJI. V MINULOSTI SA NA SLOVENSKU BUDOVALI RYBNÍKY (CHOV RÝB), TAJCHY (BANSKÁ ČINNOSŤ) A KLAUZY (SPLAVOVANIE DREVA).

Slovensko sa vďaka svojim prírodným danostiam môže pochváliť nedotknutou a divokou prírodou. Geografická poloha Slovenska podmieňuje bohatstvo diverzity fauny a flóry. Na celom jeho území bolo dosiaľ popísaných viac než 11 tisíc druhov rastlín, takmer 29 tisíc živočíšnych druhov a cez tisíc druhov prvokov. Častá je i endemická biodiverzita.

Rastlinstvo

Územie Slovenska sa rozprestiera v oblasti listnatých a zmiešaných lesov mierneho pásma. S meniacou sa nadmorskou výškou sa menia rastlinné aj živočíšne spoločenstvá, ktoré takto tvoria výškové stupne (dubový, bukový, smrekový stupeň, kosodrevina, alpínske lúky a podsnežné pásmo). Lesy pokrývajú 44,3 % územia Slovenska (2,17 milióna hektárov). Až 60 % lesných porastov tvoria listnáče a 40 % ihličnany, prevládajú 60- až 100-ročné porasty. Medzi drevinami je najviac zastúpený v nížinách dub, na úpätiach hôr buk a vo vyšších polohách smrek. Približne 60 % výmery lesných pozemkov obhospodarujú štátne organizácie. Na výlných svahoch v najteplejších oblastiach Slovenska sa vyskytujú tzv. skalné stepi a lesostepi. Rastie v nich veľa vzácných druhov bylín a žijú tam i vzácne teplomilné druhy živočíchov.

Živočíšstvo

Výskyt živočíšnych druhov sa pevne viaže na príhodné typy rastlinných spoločenstiev. Na území Slovenska sa vyčleňujú živočíšne spoločenstvá stepí (jarabica, zajac, bažant, hraboš, drop), listnatých lesov (diviak, tetrov, jeleň, medveď, vlk, líška, srnčia zver, veverica, jazvec, rys ostrovid), vysokohorských polôh (svišť, kamzík), vôd, močiarov a ich brehov (kapor, pstruh, 6 druhov skokanov, dva druhy ropúch, 6 druhov volaviek).

Z vtákov obýva Slovensko pravidelne 10 druhov sov, 3 druhy orlov, 6 druhov sokolov, 3 druhy myšiakov, v jaskyniach, stromových dutinách a v budovách žije 28 rôznych druhov netopierov.

Mnoho druhov fauny sa prispôbilo podmienkam vo viacerých spoločenstvách. Z hľadiska druhového zloženia je najpestrejšie a najpočetnejšie spoločenstvo listnatých lesov. Najmenej živočíchov sa prispôbilo chladným vysokohorským podmienkam.

LOTYŠSKO

LOTYŠSKO, DLHÝ TVAR LOTYŠSKÁ REPUBLIKA, JE ŠTÁT VO VÝCHODNEJ EURÓPE, PROSTREDNÁ Z TROCH POBALTSKÝCH KRAJÍN. NA JUHU HRANIČÍ S LITVOU (Dĺžka hraníc 588 km), NA JUHOVÝCHODE S BIELORUSKOM (167 km), NA VÝCHODE S RUSKOM (282 km) A NA SEVERE S ESTÓNSKOM (343 km). NA ZÁPADE KRAJINU OBMÝVA NA VÝŠE 500 km BALTSKÉ MORE. LOTYŠSKO LEŽÍ NA SEVEROVÝCHODNOM OKRAJI VÝCHODOEURÓPSKEJ NÍŽINY. KRAJINU TVORIA PLOCHÉ VYROVNÁVACIE POBREŽIA BALTSKÉHO MORA, PLOŠINY A POHORIA BALTSKÉHO HORSKÉHO HREBEŇA S JAZERAMI.

HLAVNÉ MESTO: RIGA

POČET OBYVATEĽOV: 1 925 800 (2019)

ROZLOHA: 64 589 km²

OFICIÁLNE JAZYKY: LOTYŠTINA

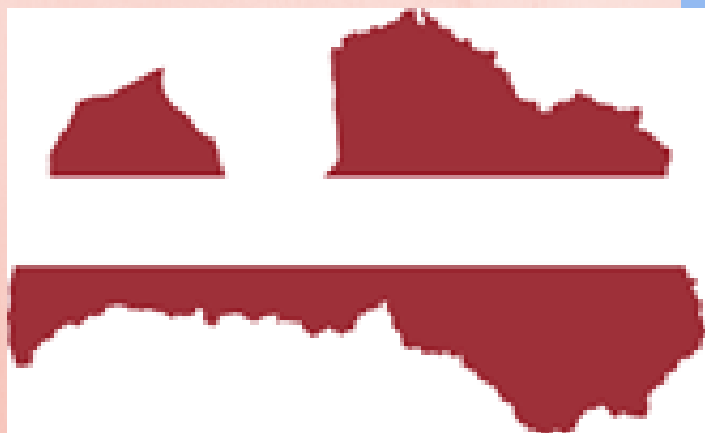
NAJVÄČŠIE MESTÁ: RIGA, DAUGAVPILS, LIEPAJA, JELGAVA, JŪRMALA

MENA: EURO

LOTYŠSKÁ REPUBLIKA ZÍSKALA V ROKU 1991 NEZÁVISLOSŤ. LOTYŠSKO JE PARLAMENTNOU REPUBLIKOU. PREZIDENT, KTORÉHO VOLÍ JEDNOKOMOROVÝ PARLAMENT, MÁ LEN REPREZENTATÍVNU FUNKCIU AKO HLAVA ŠTÁTU. FUNKCIU PREZIDENTA ZASTÁVA OD JÚLA 2015 RAIMONDS VĒJONIS. PREDSEDOM VLÁDY JE V SÚČASNOSTI ARTURS KRIŠJĀNIS KARIŅŠ. DO EÚ VSTÚPILO V MÁJI ROKU 2004 A JE ČLENOM NATO.

LOTYŠSKÁ REPUBLIKA SA DELÍ NA PÄŤ KULTÚRNO-HISTORICKÝCH REGIÓNOV:

- KURLANDIA (NA ZÁPADE)
- ZEMGALSKO (NA JUHU)
- VIDZEME (V STREDE A NA SEVEROVÝCHODE)
- LATGALSKO (NA JUHOVÝCHODE)
- SĒLIJA (NA JUHU)

Dejiny

LIVLANDIA, AKO SA LIVÓNSKO (HISTORICKÉ ÚZEMIE A HISTORICKÝ ŠTÁT NA ÚZEMÍ DNEŠNÉHO LOTYŠSKA A ESTÓNSKA) V TOM ČASE VOLALO, BOLO V OBDOBÍ MEDZI ROKMI 1629 - 1710 PRE ŠVÉDSKO CENTROM POZITÍVNEJ SPOLUPRÁCE. JEHO ÚZEMIE AKO AJ MESTO RIGA MALI VEĽKÝ VÝZNAM PRE ZAHRANIČNÚ POLITIKU ŠVÉDSKA, PRETOŽE BOLI ICH STÁLYM ZDROJOM ŠTÁTNYCH DOTÁCIÍ. OBYVATELIA BOLI POVINNÍ DÁVAŤ ŠVÉDOM VEĽKÉ MNOŽSTVÁ CHLEBA A INÝCH POTRAVIN. NIE NADARMO V TOMTO OBDOBÍ VZNIKOL ŠIROKO-DALEKO ZNÁMY SLOGAN „LIVLANDIA - ŠVÉDSKA ZÁSOBÁREŇ CHLEBA!“. V ROKOCH PRVEJ SVETOVEJ VOJNY BOLO ÚZEMIE LOTYŠSKA OKUPOVANÉ NEMECKÝMI VOJSKAMI. NA JEHO ÚZEMÍ BOLI ZAKLADANÉ LOTYŠSKÉ NÁRODNÉ JEDNOTKY - PRÁPORY LOTYŠSKÝCH STRELCOV, KTORÝCH ÚLOHOU BOLO ZASTAVIŤ POSTUP NEMECKA. NA OSLOBODENEJ ČASTI LOTYŠSKA OD NEMECKÝCH OKUPANTOV BOLA V NOVEMBRI 1917 VYHLÁSENÁ SOVIETSKA REPUBLIKA. HLAVNÝM MESTOM SA STALO MESTO VALKA. O MESIAC NESKÔR SOVIETSKA VLÁDA ODOVZDALA ÚZEMIE LATGALSKA SOVIETSKEMU ZVÄZU, ALE KEĎ VO FEBRUÁRI 1918 NEMCI OKUPOVALI LOTYŠSKO, SOVIETSKA VLÁDA BOLA ZVRHNUŤ. ZAČIATKOM DRUHEJ SVETOVEJ VOJNY BOLO LOTYŠSKO PRINÚTENÉ PODPÍSAŤ ZMLUVU O PRIATEĽSTVE A VZÁJOMNEJ POMOCI SO ZSSR (5. OKTÓBER 1939), PODĽA KTORÉHO V SA NA ÚZEMÍ KURÓNSKA ROZLOŽILI RUSKÉ VOJSKÁ. DŇA 16. JÚNA 1940 DOSTALO LOTYŠSKO ULTIMÁTUM: PRIJAŤ ĎALŠÍ KONTINGET RUSKÉHO VOJSKA NA LOTYŠSKÉ ÚZEMIE. V TEJTO SITUÁCII BOL PREZIDENT NÚTENÝ ULTIMÁTUM SPLNIŤ. DŇA 14. - 15. JÚLA 1940 BOL ODHLASOVANÝ NOVÝ NÁRODNÝ PARLAMENT LOTYŠSKA, KTORÝ ZÁROVEŇ VYHLÁSIL VZNIK LOTYŠSKEJ SOVIETSKEJ SOCIALISTICKEJ REPUBLIKY. DŇA 4. MÁJA 1990 NAJVVŠŠIA RADA LOTYŠSKEJ SOCIALISTICKEJ REPUBLIKY PRIJALA DEKLARÁCIU O OBNOVENÍ NEZÁVISLOSTI LOTYŠSKEJ REPUBLIKY. OBNOVENÁ BOLA TIEŽ ÚSTAVA, PRIJATÁ V ROKU 1922. OFICIÁLNE UZNANIE NEZÁVISLOSTI LOTYŠSKA ZO STRANY ZSSR NASTALO 6. SEPTEMBRA 1991.

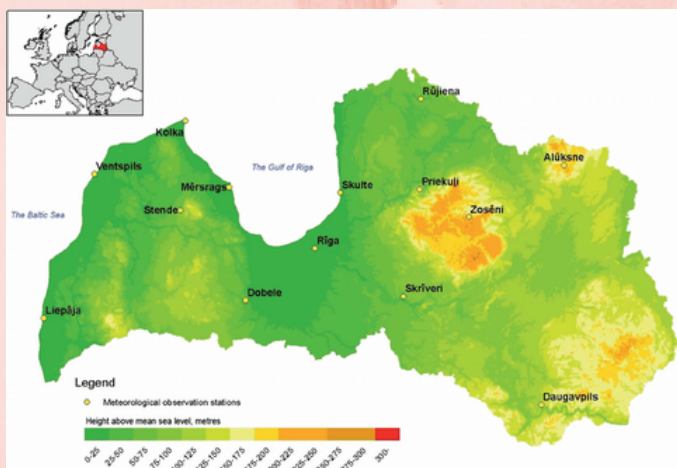
VLAJKA LOTYŠSKEJ SOVIETSKEJ
SOCIALISTICKEJ REPUBLIKY

Povrch a podnebie

LOTYŠSKO SA NACHÁDZA NA NAJZÁPADNEJŠEJ ČASTI VÝCHODOEURÓPSKEJ NÍŽINY. VÄČŠINA KRAJINY JE ROVINATÁ, MIERNE ZVLNENÝ TERÉN JE IBA VO VÝCHODNEJ ČASTI KRAJINY. NAJVYŠŠÍM BODOM JE VRCH GAIZIŅKALNS VO VIDZEMSKÝCH PAHORKOCH S NADMORSKOU VÝŠKOU 311,6 METROV. ASI 98 % KRAJINY LEŽÍ V NADMORSKEJ VÝŠKE POD 200 M. PLYTKÝ RIŽSKÝ ZÁLIV V BALTSKOM MORI SA NACHÁDZA NA SEVEROZÁPADE KRAJINY. PREVAŽNÁ ČASŤ (40 %) LOTYŠSKÉHO ÚZEMIA JE POKRYTÁ BOROVIČOVÝMI A ZMIEŠANÝMI LESMI. ÚRODNÉ PÔDY V KRAJINE SA NACHÁDZAJÚ VÄČŠINOU NA ÚZEMÍ ZEMGALSKA.

ÚZEMIE LOTYŠSKA SPADÁ DO MIERNEHO KLIMATICKÉHO PÁSMU S CHLADNÝM LETOM (OKOLO 17 °C) A MIERNYMI ZIMAMI (-5 °C). KLIMATICKÉ PÁSMO JE OVPLYVNENÉ BLÍZKOSŤOU BALTSKÉHO MORA A ATLANTICKÉHO OCEÁNU. SO ZVÄČŠUJÚCOU SA VZDIALENOSŤOU OD MORA SA ZVYŠUJÚ AJ TEPLTNÉ ROZDIELY. PRIEMERNÁ JANUÁROVÁ TEPLOTA JE -5 °C A JÚLOVÁ 17 °C. ZA ROK V KRAJINE NAPRŠÍ OKOLO 800 MM ZRÁŽOK.

Vodstvo

LOTYŠSKOM PRETEKÁ VYŠE 700 RIEK A RIEČOK. VŠETKY TIETO RIEKY PATRIA K ÚMORIU BALTSKÉHO MORA. NAJVÄČŠÍMI RIEKAMI SÚ DAUGAVA, LIELUPE, GAUJA A VENTA. V KRAJINE SA NACHÁDZA VIAC AKO 2 256 JAZIER, DOSAHUJÚCICH VEĽKOSŤ VIAC AKO JEDEN HEKTÁR. VŠETKY JAZERÁ DOHROMADY TVORIA 6 % ÚZEMIA LOTYŠSKA. NA RIEKE DAUGAVA SA NACHÁDZAJÚ DVE VEĽKÉ MESTÁ LOTYŠSKA, A TO HLAVNÉ MESTO RIGA A DAUGAVPILS. TRETIE NAJVÄČŠIE MESTO LIEPĀJA JE SITUOVANÉ NA POBREŽÍ BALTSKÉHO MORA.

Fauna a flóra

V LOTYŠSKU JE EVIDOVANÝCH PŘIBLIŽNE 30 000 DRUHŮ RASLÍN A ZVÍŘAT. MEZI BEŽNÉ DRUHY VOĽNE ŽIJÚCICH ŽIVOČÍCHOV V LOTYŠSKU PATRÍ JELEŇ, DIVIAK, LOS, MEDVEĎ, LÍŠKA. MEZI DRUHY, KTORÉ SÚ V INÝCH EURÓPSKYCH KRAJINÁCH OHROZENÉ, ALE V LOTYŠSKU SÚ BEŽNÉ, PATRÍ BOCIAN ČIERNY, CHRAPKÁČ POĽNÝ, OROĽ MORSKÝ, ĎATEĽ BIELOCHRBÝ, ŽERIAV POPOLAVÝ, BOBOR EURÓPSKY, VYDRA RIEČNA, VLK OBYČAJNÝ ALEBO RYS OSTROVID. V PRÍRODNEJ REZERVÁCIÍ PAPE, KAM BOLI ZNOVU VYSADNUTÝ BIZÓNY A DIVÉ KONE, JE TERAZ TAKMER KOMPLETNÁ HOLOCÉNOVÁ MEGAFUNA. NIEKOĽKO DRUHŮ FLÓRY A FAUNY JE POVAŽOVANÉ ZA NÁRODNÉ SYMBOLY. NÁRODNÝMI STROMY SÚ **DUB A LIPA**, NÁRODNOU KVETINOU **SEDMOKRÁSKA**, **TRASOCHVOST BIELY** JE POVAŽOVANÝ ZA NÁRODNÉHO VTÁKA. VEĽKÝM SYMBOLOM LOTYŠSKA JE TIEŽ **JANTÁR**. BOL TO PRÁVE JANTÁR, KTORÝ SKRZE JANTÁROVÝ CHODNÍK UŽ V STAROVEKU SPOJIL POBALTIA SO STREDOMORSKOU ANTICKOU CIVILIZÁCIU. DODNES PATRÍ JANTÁR K NAJOBLÚBENEJŠÍM TURISTICKÝM SUVENÍROM.

LOTYŠSKO MÁ ŠTYRI NÁRODNÉ PARKY. NÁRODNÝ PARK GAUJAS V POVODÍ ROVNOMENNEJ RIEKY JE NAJVÄČŠÍ V POBALTÍ A JE NAJSTARŠÍM LOTYŠSKÝM NÁRODNÝM PARKOM, ZALOŽENÝM ROKU 1973. PO ZISKU SAMOSTATNOSTI VZNIKLI EŠTE TRI NÁRODNÉ PARKY - NÁRODNÝ PARK KEMER (VYHLÁSENÝ 1997), NÁRODNÝ PARK SLĪTERE (1999) A NÁRODNÝ PARK RÁZNU (2007). VŠETKY NEJAKO CHRÁNENÉ ÚZEMIA MAJÚ ROZLOHU 2,790 KILOMETROV ŠTVORCOVÝCH, ČO PREDSTAVUJE 20 PERCENT ROZLOHY LOTYŠSKA. LOTYŠSKO MÁ 5. NAJVEŠŠIU POKRYTIE ÚZEMÍM LESY V EURÓPSKEJ ÚNII, PO ŠVÉDSKU, FÍNSKU, ESTÓNSKU A SLOVINSKU. LESY ZABERAJÚ 3 497 000 HEKTÁROV ALEBO 56% CELKOVEJ ROZLOHY KRAJINY.

Obyvateľstvo

LOTYŠSKO BOLO TRADIČNE MNOHONÁRODNOU KRAJINOU, NO JEHO ETNICKÝ OBRAZ SA V 20. STOR. DO ZNAČNEJ MIERY ZMENIL. V KRAJINE ŽIJE AJ MALÁ SKUPINA LIVÓNCOV, PÔVODNÝCH OBYVATEĽOV LIVÓNSKA, KTORÍ PATRIA K UGROFÍNSKEJ JAZYKOVEJ RODINE. SÚ PRÍBUZNÝMI ESTÓNCOV. LOTYŠI MAJÚ POČETNÚ PREVAHU NA VIDIEKU A V MENŠÍCH

MESTÁCH, VO VÄČŠÍCH AGLOMERÁCIÁCH MAJÚ VÄČŠINU RUSI A INÉ MINORITY.

SÚČASNÉ ZLOŽENIE OBYVATEĽSTVA LOTYŠSKEJ REPUBLIKY:

- LOTYŠI - 58,2 %
- RUSI - 29,2 %
- BIELORUSI - 4 %
- UKRAJINCI - 2,6 %
- POLIACI - 2,5 %
- LITOVCI - 1,4 %
- INÍ - 2,1 %

LOTYŠSKO MÁ NAJVÄČŠÍ POČET PRÍSLUŠNÍKOV NÁRODNÝCH MENŠÍN V EURÓPSKEJ ÚNII. V PRIEMERE OBYVATELIA LOTYŠSKA ŽIJÚ DO 69 ROKOV (MUŽSKÁ POPULÁCIA DO 64 ROKOV A ŽENA - DO 75 ROKOV). HLAVNÝMI PRÍČINAMI ÚMRTNOSTI SÚ KARDIOVASKULÁRNE A ONKOLOGICKÉ CHOROBY, OTRAVA A ZRANENIA.

PREVAŽUJÚCIM NÁBOŽENSTVOM V HISTÓRII BOLO LUTERÁNSTVO. Z HĽADISKA NÁBOŽENSKEJ ŠTRUKTÚRY V KRAJINE ŽIJÚ LUTERÁNI (20 %), RÍMSKOKATOLÍCI (21 %), PRAVOSLÁVNI (24 %), ATEISTI (15 %). 20 % OBYVATEĽSTVA JE BEZ VYZNANIA ALEBO UVÁDZA INÉ NÁBOŽENSKÉ VIEROVYZNANIE. RÍMSKOKATOLÍCKE NÁBOŽENSTVO JE ROZŠÍRENÉ NAJMA V LATGALSKU NA VÝCHODE KRAJINY. KÝM OSTATNÉ ÚZEMIA KRAJINY PATRILI POD ZVRCHOVANOSŤ PROTESTANTSKEHO ŠVÉDSKA, ÚZEMIE LATGALSKA BOLO AŽ DO DELENIA POĽSKA SÚČASŤOU KATOLÍCKEHO POĽSKÉHO KRÁĽOVSTVA A JEHO OBYVATELIA AŽ DO SÚČASNOSTI SÚ RÍMSKYMÍ KATOLÍKMI. KATOLÍKMI SÚ AJ PRÍSLUŠNÍCI POĽSKEJ A LITOVSKÉJ MENŠINY. JEDEN Z NAJKRAJŠÍCH KATOLÍCKYCH CHRÁMOV SA NACHÁDZA V MALOM MESTEČKU AGLONA, NEĎALEKO OD MESTA DAUGAVPILS.

KATOLÍCKY CHRÁM V AGLONE

Šport

PRVÉ OLYMPIJSKÉ ZLATO PRE SAMOSTATNÉ LOTYŠSKO VYBOJOVAL GYMNASTA IGORS VIHROVS NA OLYMPIJSKÝCH HRÁCH V SYDNEY V ROKU 2000. CYKLISTA BMX MĀRIS ŠTROMBERGS VYBOJOVAL DOKONCA DVE ZLATÉ OLYMPIJSKÉ MEDAILY (2008, 2012). ŠTVRTÉ ZLATO DO ZBIERKY MODERNÉHO LOTYŠSKA PRIDALI ŠTVORBOBÁRI NA OLYMPIÁDE V SOČI ROKA 2014.

BASKETBAL MÁ V LOTYŠSKU VEĽKÚ TRADÍCIU; UŽ V ROKU 1935 LOTYŠSKÁ REPREZENTÁCIA VYHRALA MAJSTROVSTVÁ EURÓPY. ROVNAKO POPULÁRNY JE ĽADOVÝ HOKEJ. FUTBALOVÁ

REPREZENTÁCIA DOSIAHLA NAJVÄČŠÍ ÚSPECH V ROKU 2004, KEĎ SA PRVÝKRÁT VO SVOJEJ HISTÓRII PREBOJOVALA NA ZÁVEREČNÝ TURNAJ MAJSTROVSTIEV EURÓPY.

Cestovný ruch

POBREŽIE LEMUJÚ KRÁSNE PLÁŽE S PIESOČNÝMI DUNAMI A VOŇAVÝMI STROMAMI. DODNES SI SVOJE ČARO UCHOVÁVAJÚ MALÉ RYBÁRSKE DEDINKY S PÔVODNÝMI DOMČEKMI A VRÚCNymi ĽUĎMI. TAKMER NEDOTKNUTÚ PRÍRODU S BOHATOU FLÓROU A ZVIERACÍMI OBYVATEĽMI NÁJDETE NAPRÍKLAD V LATGALE ČI KURZEME. DOKONCA SA V LOTYŠSKU NACHÁDZA JEDEN Z NAJVÄČŠÍCH VODOPÁDOV EURÓPY.

HISTORICKÝCH PAMIAŤOK JE V KRAJINE HRĚBA. STAVBY POCHÁDZAJÚ OD ČIAS GOTIKY AŽ PO KLASICIZMUS.

RIGA JE NAJVÄČŠÍM A HLAVNÝM MESTOM LOTYŠSKA. JEHO NAIKRAJŠOU ČASŤOU JE HISTORICKÉ CENTRUM, KDE NÁJDETE NIEKOĽKO ZAUJÍMAVÝCH BUDOV AKO VZÁCNE KOSTOLÍKY, HISTORICKÚ RADNICU A NAJMÄ TYPICKÉ MEŠTIACKE DOMY.

Litva

Litva alebo Litovská republika je štát vo východnej Európe. Je najjužnejšou a najväčšou z troch pobaltských krajín. Hraničí s Lotyšskom (dĺžka hraníc 588 km) na severe, s Bieloruskom (677 km) na juhovýchode, s Poľskom (104 km) a ruskou Kaliningradskou oblasťou (255 km) na juhozápade. Litovské pobrežie meria 90 km.

Základné informácie:

- Rozloha: 65 300 km²
- Hlavné mesto: Vilnius
- Počet obyvateľstva: 3.029.118
- Hustota: 43/km²
- Mena: Euro
- Úradný jazyk: litovčina
- Štátne zriadenie: poloprezidentská republika

Litovská republika sa skladá zo štyroch historických regiónov:

- Žemaitija (na západe)
- Aukštaitija (na severovýchode)
- Dzūkija (na juhovýchode)
- Suvalkija (na juhozápade)

Povrch a podnebie

Zväčša plochý a rovinatý terén Litvy vytvarovali ľadovce. Vďaka ľadovcovým morénom vznikli aj jediné významnejšie vyvýšeniny na západe a východe krajiny, ktoré ohraničujú prímorskú nížinu, no nepresahujú výšku 300 m. Litovská nížina, ktorá sa tiahne stredom republiky, nepresahuje dokonca nadmorskú výšku 90 metrov. Najvyšší bod Litvy predstavuje pahorok Aukštojas (293,8 m) asi 25 km na juhovýchodne od Vilniusu. Meno, ktoré má vršok od roku 2005, pochádza zo starej litovskej mytológie – Aukštėjas bol významným božstvom a považoval sa za tvorcu sveta.

Litva sa nachádza v prechodnom pásme medzi morským a kontinentálnym podnebím. Priemerné mesačné teploty v januári dosahujú výšku len $-5\text{ }^{\circ}\text{C}$ a júlové $+17\text{ }^{\circ}\text{C}$. Za rok v krajine napadne od 540 – 930 mm zrážok. Jari a jesene bývajú hmľisté.

Vodstvo

Krajina má 90 km piesočného morského pobrežia, značnú časť z toho predstavuje Kuršský záliv, oddelený od mora úzkym piesočnatým polostrovom, označovaným ako Kuršská kosa. Polostrov je na zozname svetového prírodného dedičstva UNESCO. Kuršský záliv v zime na dva až tri mesiace zamrzá, v lete v ňom teplota vody dosahuje aj 25 °C. Najvýznamnejšou litovskou riekou je Nemunas, ktorý sem priteká z Bieloruska a ústi do Kurškého zálivu. Na 116 km predstavuje hranicu Litvy s Ruskom a s Bieloruskom. Povodie Nemunasu zaberá až 70 % územia Litvy. V ľudovej tradícii sa ospevuje ako „otec litovských riek“. Za „matku litovských riek“ sa zvykne označovať druhá najväčšia rieka Litvy – Neris, najvýznamnejší prítok Nemunasu na území krajiny. Neris pramení v Bielorusku preteká cez Vilnius a vlieva sa do Nemunasu pri Kaunase. V Litve sa nachádza vyše 3000 jazier, ktoré sú – podobne ako inde v Pobaltí – ľadovcového pôvodu. Pozornosť si zaslúži najmä jazero Vištytis pri rovnomennom mestečku, ležiacom na jeho brehu. Vzhľadom na veľkú rozmanitosť flóry a fauny ho niekedy označujú ako „európsky Bajkal“. Malebná zvlnená a zalesnená krajina v okolí bola vyhlásená za prírodnú rezerváciu. Ako skutočný vodný labyrint sa tradične predstavuje jazerná oblasť v okolí mesta Ignalina, kde je aj najväčšie jazero Litvy – Drūkšiai (časť dnes patrí Bielorusku). Na jeho brehu funguje od osemdesiatych rokov atómová elektráreň. Napriek tomu, že nemá pôvodne plánovanú kapacitu, niektorí ochranári tvrdia, že jazero je pre potreby elektrárne primálne a voda, ktorá sa doň vracia z chladiacej sústavy, spôsobuje jeho otepľovanie, čo má negatívne dôsledky na ekosystém. Litva má aj päť ostrovov, ktoré sa nachádzajú v Delte rieky Nemunas – Rusnės sala, Briedžių sala, Kiemo sala, Kubilių sala, Triušių sala.

Fauna a flóra

Kedysi bolo územie Litvy plné lesov. Dnes lesy pokrývajú len 30% územia. Ďalších 57% patrí lúkam a poliam a 3% zaujímajú mokrade a močiare. V lesoch žijú diviaky, vlci, jazvece, srny, jelene a netopiere. V oblakoch dominujú orly.

Cestovný ruch

Krajina ponúka viac kultúrnych atraktivít ako letnej rekreácie (aj keď sa nachádza pri Baltskom mori, ktoré využívajú viac domáci turisti).

Vilnius: označovaný „Jeruzalem Severu“ (barokové centrum mesta patrí medzi svetové kultúrne dedičstvo UNESCO, vilniuská katedrála, Paneriai - pomník na počesť obetí Panerianského masakru, Palanga – múzeum jantáru, Nida – neďaleko sa nachádzajú najvyššie pieskové duny v Európe.

Slovinsko

Inak nazývaná aj Slovinská republika, ktorá je štát nachádzajúci sa v Európe na križovatke hlavných európskych kultúrnych a obchodných ciest. Jej hranice sú na západnej strane prepojené s Talianskom, na severe s Rakúskom, na severovýchode s Maďarskom, na juhovýchode s Chorvátskom a na juhozápade s Jadranským morom. V minulosti bolo pre ňu typické, že patrila medzi štáty bývalej Juhoslávie, ale v súčasnosti je členom Európskej únie, kde vládne parlamentná republika.

Základné informácie

Rozloha: 20 271 km²

Hlavné mesto: Ľubľana

Počet obyvateľstva: 2 095 036

Hustota: 102/km²

Mena: Euro

Úradný jazyk: slovinčina

Dejiny Slovinska

History of Slovenia

Slovinsko bolo v minulosti križovatkou slovanských, germánskych a románskych jazykov a kultúr. Slovinsko sa zaraďuje medzi sekularizovanú krajinu, no napriek tomu jej kultúra bola ovplyvnená katolicizmom a luteránstvom a k tomu historicky bolo územie Slovinska súčasťou mnohých rôznych štátov, ako napríklad: Rímska ríša, Byzantská ríša, Karolínska ríša, Svätá rímska ríša, Rakúsko-Uhorsko a mnoho iných. Až nakoniec v októbri 1918 vznikli štáty Slovincov, Chorvátov a Srbov, ktoré sa neskôr spojil so Srbským kráľovstvom do Kráľovstva Srbov, Chorvátov a Slovincov (premenované na Juhoslovanské kráľovstvo). V začiatkoch po druhej svetovej vojne bol štát pôvodne spojencom východného bloku, ale z dôvodov rozdelenia Tita a Stalina sa nikdy nepodpísala Varšavská zmluva, a tak sa Slovinsko stalo zakladateľom hnutia nezávislých krajín. V júni 1991 sa Slovinsko stalo prvou republikou, ktorá sa oddelila od Juhoslávie a stala sa nezávislým suverénnym štátom.

Povrch a podnebie

Slovinsko má prevažne hornatý terén s kontinentálnym podnebí v miernych zemepisných šírkach. Výnimky Slovinska sú časti prímoria, ktoré majú zväčša stredozemné podnebie a časti Julských Álp na severozápade, ktoré majú alpské podnebie. Medzi týmito tromi klimatickými systémami existuje vo väčšine krajiny silná interakcia. Zrážky sa v krajine výrazne líšia a to tak, že v západnej časti dosahujú viac ako 3 500 mm a v Prekmurje klesá na 800 mm zrážok. Slovinsko v porovnaní so západnou Európou nepatrí medzi príliš veterné oblasti a to aj pretože leží v úpätí Álp.

Vodstvo

Krajina, ktorá sa vyznačuje významnou biologickou diverzitou, je jednou z najbohatších na vodu v Európe s hustou riečnou sieťou, bohatým vodným systémom a významnými krasovými podzemnými tokmi. V porovnaní s ostatnými rozvinutými krajinami sa kvalita vody v Slovinsku považuje za jednu z najvyšších v Európe. Jedným z dôvodov je nepochybne to, že väčšina riek vzniká na hornatom území Slovinska. To však neznamená, že Slovinsko nemá problémy s kvalitou povrchových a podzemných vôd, najmä v oblastiach s intenzívnym poľnohospodárstvom. Väčšia časť územia Slovinska patrí do povodia Čierneho mora a menšia časť patrí do povodia Jadranského mora. Tieto dve časti sa delia na menšie jednotky, ktoré majú široké toky po celom Slovinsku.

Fauna a flóra

Slovinsko sa vyznačuje širokou škálou biotopov, v dôsledku kontaktu geologických jednotiek a biogeografických regiónov a v dôsledku ľudských vplyvov. Okolo 12,5% územia je chránených s 35,5% v ekologickej sieti Natura 2000. Diverzita Slovinska neustále klesá z dôvodov znečistenia a zhoršovania životného prostredia.

V Slovinsku sa vyskytuje mimoriadne rozmanitý počet jaskýň s niekoľkými desiatkami endemických druhov.

Živočísťstvo

Biologická diverzita krajiny je vysoká, pričom 1% svetových organizmov sa nachádza na 0,004% zemského povrchu. Nachádza sa tu približne 75 druhov cicavcov a chytanie niektorých druhov je dlhá tradícia, ktorá je súčasťou slovinskej národnej identity. Okrem toho sa tu nachádza delfín skákavý, ktorý sa vyskytuje v severnom Jadranskom mori a nepochybne je tu aj široká škála vtákov.

Rastlinstvo

Slovinsko sa zaraďuje medzi tretiu najlesnatejšiu krajinu v Európe, kde 58,3% územia tvoria lesy.

Pre krajinu sú typické stredoeurópske lesy, prevažne dubové a bukové, pričom ich ťažba je obmedzená na minimum. Lipa, s ktorou sa bežne môžete stretnúť v slovinských lesoch, je aj národným symbolom. Okrem širokej škály lesov sa tu nachádza množstvo druhov rastlín z etnobotanických užitočných skupín a k tomu aj viac ako 2 400 druhov húb.

Cestovný ruch

miesta, ktoré sa oplatí vidieť

1. Ľubľana
2. Jazero Bled a hrad Bled
3. Hrad Predjama
4. Piran
5. Jaskyne Škocjan
6. Národný park Triglav
7. Údolie Soča
8. Maribor
9. Jaskyňa Postojna
10. pláže Portorož a Izola

ČESKÁ REPUBLIKA

Česko, dlhý tvar Česká republika, je stredoeurópsky štát. Na západe susedí s Nemeckom, na severe s Poľskom, na juhovýchode so Slovenskom a na juhu s Rakúskom.

Česko tvoria tri historické územia – **Čechy, Morava a Sliezsko**. Západnú časť zaberajú Čechy, východnú až po hranice so Slovenskom Morava. Severovýchodná časť Česka sa nazýva Sliezsko.

Základné informácie

Hlavné mesto: Praha

Oficiálny jazyk: Čeština

Štátne zriadenie: republika

Vznik: 1. január 1993

Mena: česká koruna (CZK)

Rozloha: 78866 km²

Počet obyvateľov: 10 246 178 (r. 2004)

V 9.stor- existencia Veľkomoravskej ríše

V 12.stor-vznik dedičného kráľovstva

V 15.stor-1918-vláda Habsburgovcov

V 1968-reformy Pražskej jari - potlačenie sovietskeho vojska

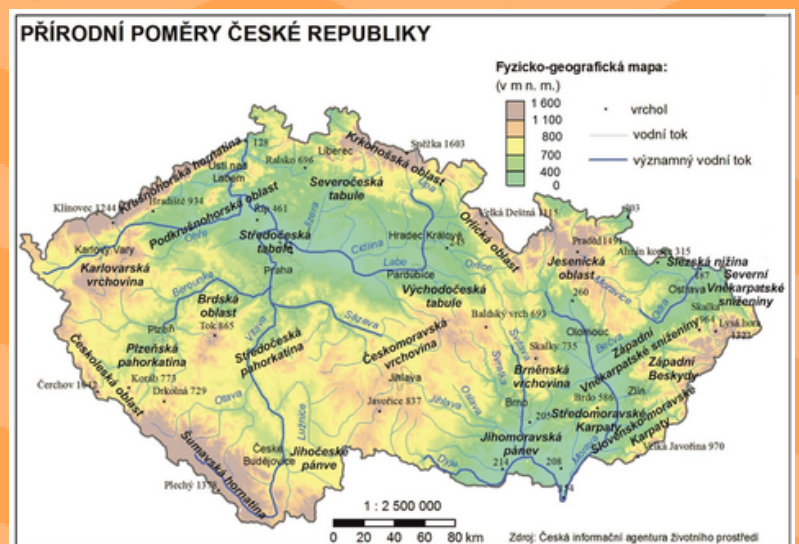
V roku 1996 sa Česko stalo členom v NATO

od 1. mája 2004 je aj členom Európskej únie

Podnebie má mierne a prechodné.

Povrch tvoria pahorkatiny a niekoľko pohorí. Pohoria sú Krkonoše a Biele Karpaty. Najvyššia hora je Sněžka.

VODSTVO

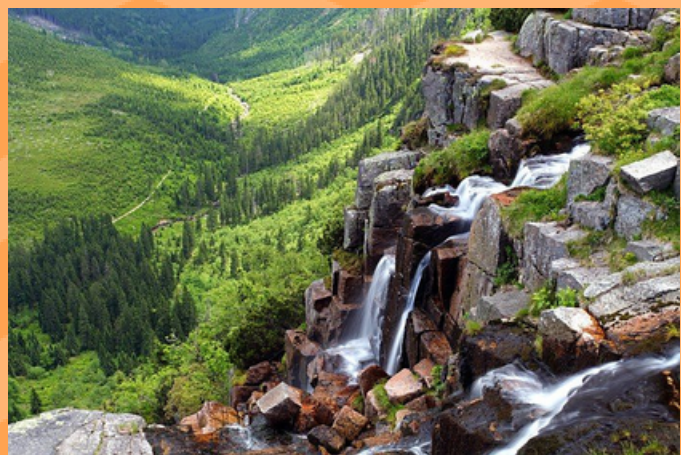
Najvýznamnejšie rieky sú Labe (370 km) s Vltavou (433 km), v oblasti Moravy rieka Morava (246 km) s Dyjou (306 km) a v Sliezsku Odra (135 km) s Opavou (131 km). Splavné sú len Labe a Vltava. Celková dĺžka splavných tokov je 303 km.

Podzemné vody majú najväčšie zásoby v riečnych uloženinách Polabskej nížiny a moravských úvalov.

Veľké bohatstvo minerálnych prameňov sa využíva v kúpeľoch na liečebné účely. Najviac kúpeľných miest je v západných Čechách. Jazerá ľadovcového pôvodu sú na Šumave (Čierne, Čertovo).

Fauna a flóra

Flóra a fauna svedčí o vzájomnom prenikaní hlavných smerov ktorými sa v Európe šírilo rastlinstvo a živočíšstvo. Lesy sú prevažne ihličnaté a zaberajú asi 33 % celkovej rozlohy krajiny. Druhové zloženie lesov sa menilo vplyvom hospodárskej činnosti, ktorej výsledkom sú prevládajúce smrekové monokultúry. Výšková stupňovitosť rastlinstva je preto nezreteľná. Pôvodné bukovo-jedľové lesy sa zachovali len na malých plochách na Šumave. Z pôvodných živočíšnych druhov sa zachovala najmä jelenia a srnčia zver.

Cestovný ruch

Praha je piatym najnavštevovanejším mestom Európy. Najnavštevovanejšími turistickými cieľmi v ČR sú Pražský hrad, Zoologická záhrada Praha, Aquapalace Praha, Dolná oblasť Vítkovic a Landek Park v Ostrave, Staromestská radnica (vrátane orloja) v Prahe, Pivovarské múzeum a podzemí v Plzni, Zoologická záhrada Zlín-Lešná, Židovské múzeum v Prahe, Petřínska rozhľadňa v Prahe a Zoologická záhrada Ostrava

Rumunsko

Rumunsko (po rumunsky: România) je štát juhovýchodnej Európy nachádzajúci sa v severnej časti Balkánskeho polostrova.

Hranice: sever a východ - Ukrajina = 694,4 km, Moldavsko = 681,3 km, juhu - Bulharsko = 631,3 km, severozápad - Maďarsko = 448 km a juhozápad - Srbsko = 546,4 km. Východné brehy obmýva Čierne more v dĺžke = 225 km.

Od 1. januára 2007 je Rumunsko členom Európskej únie.

ZÁKLADNÉ INFORMÁCIE

Rozloha: 238 390,7 km²

Počet obyvateľstva: 19 328 838 mil.

Hustota: 84,4/km²

Hlavné mesto: Bukurešť

Úradný jazyk: rumunčina

Mena: leu - rumunský lei (RON)

ADMINISTRATÍVNE ROZDELENIE

Rumunsko je rozdelené na 8 regiónov, ktoré sa členia na 41 administratívnych jednotiek – žúp a hlavné mesto Bukurešť.

Dejiny

Prví ľudia pred 300 tisíc rokmi. Do 4. stor. pred Kr. sa tu rozvíjali neolitické kultúry. koncom 1. stor. bolo obsadené Rimanmi až do 6. storočia. Hneď sa tu začali usadzovať Slovania. Koncom 9. storočia bolo opäť korisťou Starých Maďarov a v 11. – 13. storočí kočovných kmeňov.

V 16. storočí bolo podmanené Osmanskou ríšou. Na začiatku 17. storočia bolo Valašsko chvíľu nezávislé.

V roku 1859 si moldavské kniežatstvo a Valašsko vybrali jedného panovníka a o dva roky neskôr sa spojili a utvorili jeden štát – Rumunsko.

Rumunské kniežatstvo vzniklo zjednotením dvoch osmanských vazalských kniežatstiev – Valašska a moldavského kniežatstva.

V roku 1881 sa stal panovníkom knieža Karol I. Odvtedy sa píše dejiny Rumunského kráľovstva, až do 30. decembra 1947.

V roku 1948 sa Rumunská robotnícka strana stala na istý čas jedinou vládnuťou stranou v krajine.

Rumunsko kopírovalo ZZSR na čele s prezidentom Nicolae Ceaușescu. Po jeho vláde padol komunistický režim – vznikla pluralitná demokracia.

V Rumunsku sa konečne začali rešpektovať ľudské práva a práva národnostných menšín.

V roku 2004 sa Rumunsko stalo členom Severoatlantickej aliancie. 1. januára 2007 sa stali súčasťou EÚ.

Povrch

Približne dve tretiny územia pokrývajú horstvá a pahorkatiny a zhruba tretinu zaberajú nížiny. V strede krajiny dominujú Karpaty, ktoré sa členia na tri časti – Východné, Južné a Rumunské Západné Karpaty.

Priemerná nadmorská výška: 330 m.
Delta Dunaja je najnižšie položeným miestom Rumunska.

V Južných Karpatoch leží najvyšší vrch Moldoveanu: 2 544 m.

Rumunské Západné Karpaty obklopujú výbežky rozsiahlej Panónskej panvy.

Podnebie

Rumunsko má mierne kontinentálne prechodné podnebie, typické pre strednú Európu a striedajú sa tu štyri ročné obdobia.

Klímu v krajine zásadným spôsobom ovplyvňuje najmä nadmorská výška.

V krajine 5 klimatických oblastí:

- mierne kontinentálna
- prechodne kontinentálna
- vnútrozemská stredomorská
- čiernomorská
- horská

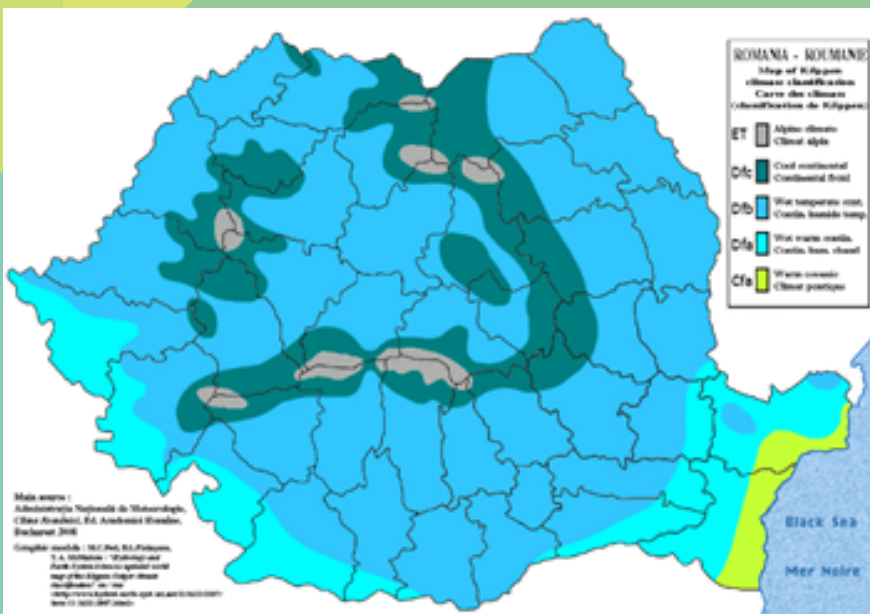
Zima: december - marec, krátka jar a rýchly prechod do leta s teplotami nad 30°C do konca augusta. Nasleduje chladnejšia jeseň do novembra a s výdatnými zrážkami.

Priemerné teploty: 8,5 - 11°C.

Leto = 22 - 24°C.

Zima = -3 - -5°C.

Priemerný úhrn zrážok: 637 mm, v horách často až 1200 mm za rok.

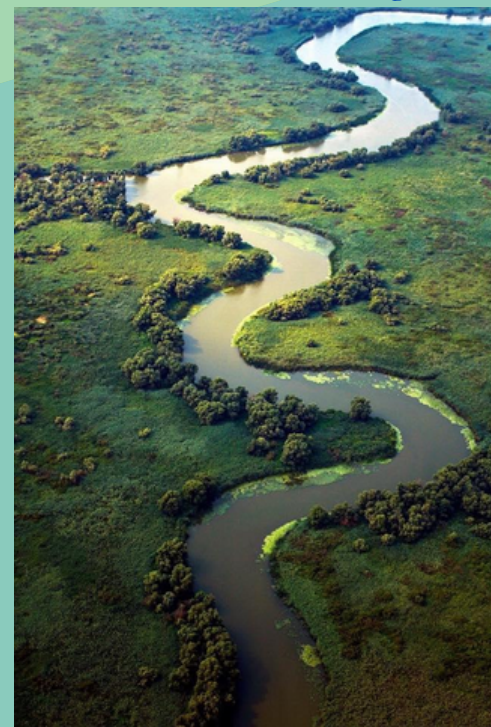
Vodstvo

JAZERÁ

Vodné plochy sú zastúpené od prímorských lagún na pobreží Čierneho mora v dunajskej delte, cez nížinné jazerá až po vysokohorské plesá ľadovcového pôvodu v Karpatoch.

Najvyššie položeným z mnohých plies je Mioarelor, ležiace vo výške 2 282 m n. m. Naopak, takmer na úrovni morskej hladiny je lagúna Techirghiol.

RIEKY

Prakticky všetky rieky v Rumunsku patria do úmoria Čierneho mora a odvádzajú vodu riekou Dunaj. Dunaj preteká územím krajiny v dĺžke 1 075 km, z čoho prevažnú časť tvorí prirodzenú hranicu so Srbskom (230 km), Bulharskom (471 km), Moldavskom (1 km) a Ukrajinou (90 km).

Severom územia preteká rieka Tisa, najdlhší ľavostranný prítok Dunaja, do ktorej smerujú všetky rieky zo severozápadnej časti Rumunska.

Najvýznamnejšie prítokmi Tisy: Someș, Biely Kriš a Mureș.

Krajný severovýchod a východ odvodňuje rieka Prut, ktorá je z veľkej časti pohraničným tokom.

Centrálnu a južnú časť Rumunska odvodňujú prítoky Dunaja, z najvýznamnejších sú to Timiș, Jiu, Olt, Argeș, Ialomița a Siret.

MINERÁLNE PRAMENE

Krajina je bohatá na minerálne vody, využívané na pitie i liečebné účely. Najznámejšie sú pramene Govora, Caciulata, Lipova.

Fauna a flóra

Vzhľadom na zemepisnú polohu v miernom pásme a rozmanitosť prírodných podmienok je na území Rumunska bohatá a pestrá fauna a flóra.

ŽIVOČÍŠTVO

Suchozemské:

- Alpský komplex: kamzíky, orly a rôzne druhy plazov.
- Komplex lesov: jelene, medvede, diviaky, rysy, vlky, veveričky, orly, ďatle, kukučky.
- Komplex stepí: zajace, hlodavce, vtáky, vlky, líšky, fretky, diviaky, ježkovia, hady, jašterice i korytnačky.

Vodné:

- Komplex lúk a delty (najbohatšie zastúpenie): vydry, korytnačky, žaby, hady, množstvo hmyzu i vtáctva (pelikány, labute, žeriavy, kačky) a v riekach široká paleta rýb.

RASTLINSTVO

Horské oblasti pokrývajú prevažne zmiešané lesy, dolný tok Dunaja tvorí močaristá a bažinatá pôda. Krajina má najmä v južnej polovici a v nížinách na západe veľmi úrodné černoze.

V najvyšších polohách je zastúpená kosodrevina, pod nimi prevláda buk, smrek, borovica a jedľa. V stredných polohách prevláda dub, hrab, javor a jaseň a v nížinách je to jelša, topol' a v delte Dunaja močiarna vegetácia.

Cestovný ruch

Krajina disponuje veľkým potenciálom a dobre rozvinutou turistickou infraštruktúrou.

Známe sú prímorské letoviská (Mamaia, Mangalia či Neptun), veľkým lákadlom sa však stávajú horské oblasti a obnovované historické pamiatky, ako aj delta Dunaja.

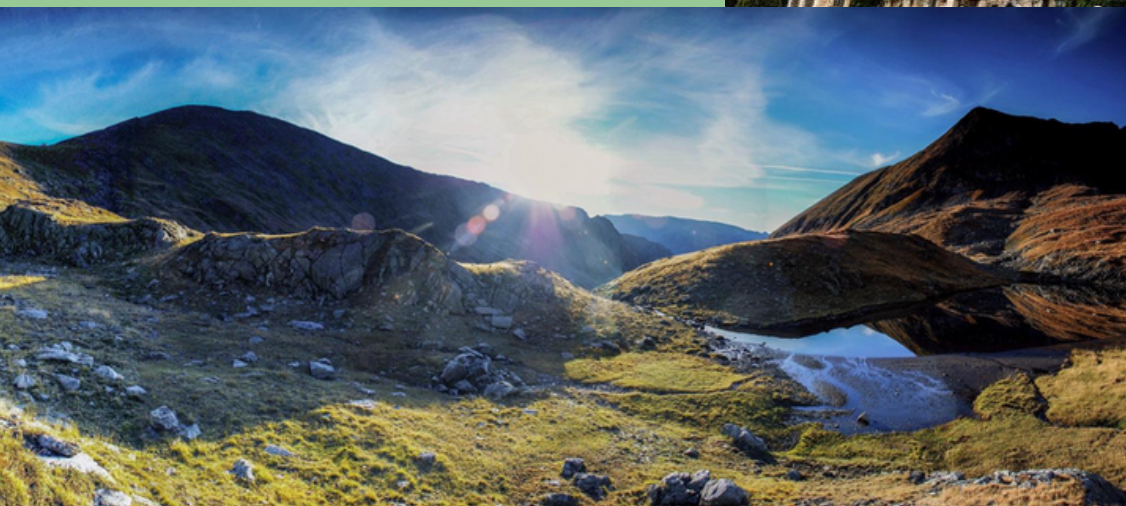
Najnavštevovanejšie sú mestá Bukurešť, Brašov, Sibiu, Kluž, Temešvár, Jasy a Konstanca.

**Hrad Bran =
Drakulov hrad**
"Rumunský klenot s
temnou históriou."

Zámok Peleš

"Najkrajší zámok rumunskej
kráľovskej rodiny."

**Rumunské
Karpaty**

Estónsko

Malé a prázdne?

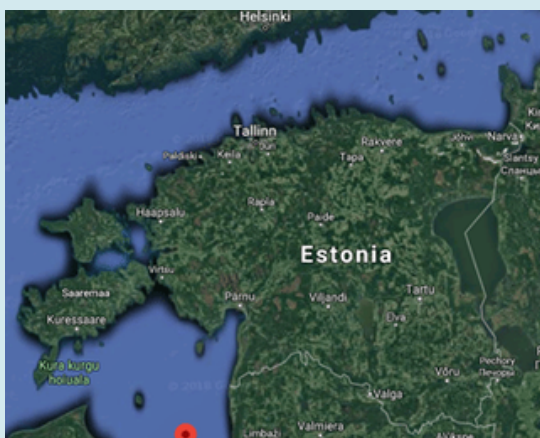
ZÁKLADNÉ INFORMÁCIE

Estónsko, po estónsky Eesti, je unitárna parlamentná republika, parlament sa nazýva Riigikogu. Má mnoho národnostné obyvateľstvo v počte 1,3 mil, a až 30% populácie tvoria ľudia iného pôvodu. Najväčšiu časť predstavujú rusi a to kvôli ich spoločnej histórii. Rozlohou je to 129. najväčší štát na svete, o 3 pričky nižšie ako Slovensko, s rozlohou 45 100 km². Hlavným mestom je Tallinn, ktorý je aj najväčším a hospodársky najdôležitejším mestom. Estónsko je súčasťou mnohých medzinárodných organizácií, napríklad OSN, EU, eurozóny, Schengenského priestoru a NATO. Úradným jazykom je estónčina, ugrofínsky jazyk. Ohľadom náboženstva, estónci si zvyčajne ateisti, ostatní navštevujú luteránske kostoly.

POLOHA

Estónsko sa nachádza v severovýchodnej európe na pobreží baltského mora. Susedí s Lotyšskom na juhu, Ruskom na východe a smerom na sever, cez fínsky záliv, s fínskom. Ich hlavné mestá, Tallinn a Helsinki sú od seba vzdialené len 50km. Južná hranica je tvorená prevažne umelo a na juhozápade sa nachádza Rigský záliv. Východná hranica pozostáva z rieky Narva a Čudského jazera. Na západe je Baltské more ale aj 2 najväčšie estónske ostrovy, Hiiumaa a Saaremaa.

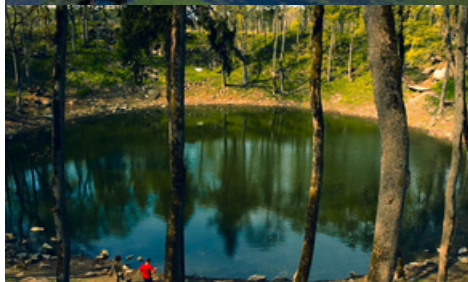

POVRCH

Estónsko je súčasťou východoeurópskej roviny, preto tu žiadne veľhory nenájdeme. Priemerná nadmorská výška dosahuje ledva 50m n. m.. Suur Munamägi je najvyšší bod, a aj ten má nadmorskú výšku len 318m n. m.. Viac než 50% rozlohy krajiny zaberajú lesy. Nachádza sa tam viac ako 1 400 jazier a veľké množstvo močiarov a rašelinísk. Mnoho s týchto jazier je malých, ale už spomenuté Čudské jazero (po estónsky Peipsi järv) zaberá 3 555 km². Pobrežie krajiny je členité so zálivmi, zátokami a prielivmi. Množstvo ostrovov sa odhaduje na 1 500.

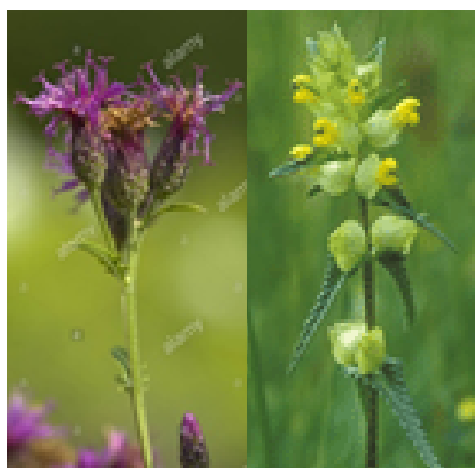

VODSTVO

Je to dosť vlhká krajina. Jazerá, močiare alebo jednoducho more na vás čaká za každým rohom. Významné rieky sú Pärnu a Emajõgi. O veľkých jazerách sme už počuli, najznámejšie malé jazero je určite Kaali. Je to kráter po meteorite na ostrove Saaremaa naplnený vodou (posledný obrázok). Vďaka vode museli v niektorých častiach Estónska zaviesť nové ročné obdobie, potopa. Po rozpustení snehu voda zatopí napríklad aj Soomaa národný park (prvé dva obrázky), budete potrebovať loďku.

RASTLINSTVO

Estónsko je mix medzi východným a stredoeurópskym biogeografiou. 538 druhov rastlín má práve tu okraj svojho výskytu. Mnohé rastliny ktoré majú v Estónsku svoju južnú hranicu sa vďaka zmene podmienok prispôbili a preto tieto verzie nenájdeme nikde inde. Napríklad *Rhinanthus minor* a *serratula tinctoria*. Kvôli rôznym pôdnym typom sa na území tejto krajiny nachádza mnoho typov lesov od lužných po suché borovicové.

04

ŽIVOČÍSTVO

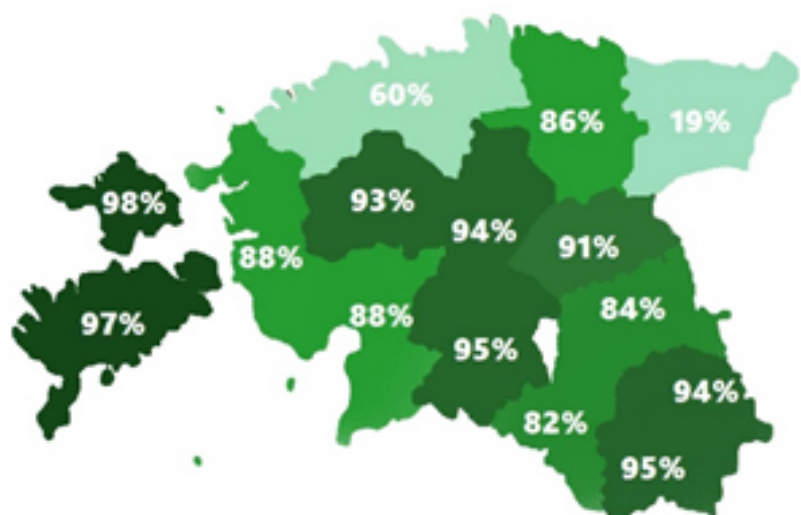
OBYVAĽSTVO

Populácia: 1,325 mil

Demografia Estónska sa nelíši od iných postkomunistických štátoch. Pôrodnosť je nedostatočná na reprodukciu obyvateľstva a tento problém je ešte zosilnený negatívnou migračnou bilanciou. Estónsko jedna z krajín s najmenším prírastkom obyvateľstva za posledných sto rokov. Počet obyvateľov Estónska vzrástol z 1 107 059 v roku 1922 na 1 311 800 podľa odhadu k 1. januáru 2016. Navyše, počet etnických Estóncov sa znížil z 970-tisíc na 908-tisíc. Hlavne kvôli obrovským stratám počas druhej svetovej vojny a Stalinských deportácií do gulagov. Po druhej svetovej vojne rast obyvateľstva zabezpečovala systematická imigrácia do Estónskej SSR.

V rokoch 1970 až 1990 bola veková štruktúra estónskeho obyvateľstva stabilná, keď približne 22% obyvateľstva predstavoval predproduktívny vek, 66% bolo vo produktívnom veku, kým 12% bolo v poproduktívnom veku. No teraz, vďaka nízkej pôrodnosti je stabilita narušená (veková pyramída regresuje) .

Percentage of ethnic
estonians by county
2015

Po získaní nezávislosti od ZSSR v 1991, Estónsko naštartovalo svoje hospodárstvo privatizáciou a vytvorením vlastnej meny, eesti kroon (EEK), v kurze 8:1 oproti nemeckým markám.

Poľnohospodárstvo

Pár generácií dozadu poľnohospodárstvo bolo hlaný zamestnaním väčšiny estóncov, teraz zamestnáva len 3% populácie. 90-te roky boli ťažké lebo nové privátne farmy mali problém súperiť s lacnými importovanými produktmi.

Priemysel

Estónsku je orientovaný okola dreva, spracovanie dreva na masív alebo papier. Druhým najdôležitejším je potravinársky, ktorý vyrába hlavne mliečne, mäsové a pekárenské výrobky. V posledných rokoch sa rapídne roširuje strojárenský priemysel spojený s loďami a autami.

Cestovný ruch

4000000 ľudí navštívia Estónsko každý rok. Väčšina z nich sú fíni na jednodňových výletoch za lacnejším tovarom, hlavne tabakom a alkoholom. Zvyšok tvoria hlavne nemci a iné severanské krajiny. Tallinn je veľmi významným prístavným mestom a zastavujú sa tam výletné lode z celého Baltského mora a aj ďalej. Cestovný ruch sa výrazne zvýšil v lete 2004 po vstupe do EU.

Doprava

Riigimaanteeed je národná cestná sieť. Táto je rozdelená na tri stupne.

- 1.Põhimaantee: spájajú hlavné mesto s ostatnými veľkými mestami
- 2.Tugimaantee: spájajú malémestá s malými mestami alebo hlavnými cestami
- 3.Kõrvalmaantee: spájajú dediny alebo odľahlé zoskupenia domov

1200km kolajnic prechádza naprieč Estónskom. Využívajú sa najmä na prepravu surovín alebo výrobkov.

Lodná prepravaje bežná a využíva sa najmä na cesty do Fínska.

Počas zimných mesiacov ,keď more medzi pevninou a ostrovmy zamrzne, vodiči sa môžu previesť po najdlhšej ľadovej ceste na svete. Nachádzajú sa medzi pevninou a Hiiumou a Hiiumov a Saaremov. Dosahujú dĺžky až 25km.

HISTÓRIA

Prvé osídlenia sa nachádzali pozdĺž rieky Pärnu v 8. storočí pred Kristom. Estónsko prevzalo kresťanstvo po invázii južnej časti Estónska nemeckým križiackym Rádom mečových bratov a severnej časti Dánskom. Keď rád nemeckých rytierov získal kontrolu nad ostrovom Saaremaa v 1227, celá krajina padla pod kontrolu západných krajín. Postupne v ju ovládali Švédi, Poliaci a nakoniec Rusi. Po Októbrovej revolúcii vyhlásilo Estónsko samostatnosť. Rusko nesúhlasilo a nasledovala vojna, ktorú Estónsko vyhralo a nasledovalo 22 rokov nezávislosti. Počas 2. svetovej vojny v roku 1938, Hitler nariadil návrat Nemcov do Nemecka, väčšina poslúchla, a tak z krajiny odišlo 14000 ľudí, zvyšok vystaľoval po vojen Stalin. V roku 1940 bola krajina obsadená Sovietskymi vojskami, 1941-1944 zase Treťou ríšou, a potom znovu dobytá Červenou armádou. Nezávislosť bolo znovu obnovená až 20. augusta 1991, pričom právne nadviazalo na predvojnovú Estónsku republiku. Samostatnosť si doslova vyspievali, Spievajúca Revolúcia. Posledné ruské jednotky opustili krajinu 31. augusta 1994.

E-ESTONIA

Tento projekt je jeden s najlepších prevedení moderného internetového štátu. Začínajúc v 1997, Estónsko sa pokúša presunúť všetky aspekty verejnej správy na internet. Bežný Estónek si už ani nepamätá na to, ako musel pobeďovať po úradoch. Všetko ako voľby, dane, zdravotníctvo, potvrdenia a formuláre sa nachádzajú na internete. Namiesto podpisov na všetko funguje občiansky preukaz s čipom, ktorý používa 2048-bitové šifrovanie. Vďaka týmto vymoženostiam ľudia ušetria veľa času a štát ušetrí veľa peňazí na zbytočných úradníkoch.

BULHARSKO

ČASOVÉ PÁSMO: +2 HOD. VOČI STREDOEURÓPSKEMU

ČASUPOČET OBYVATEĽOV: 7,3 MILIÓNA

HLAVNÉ MESTO: SOFIA

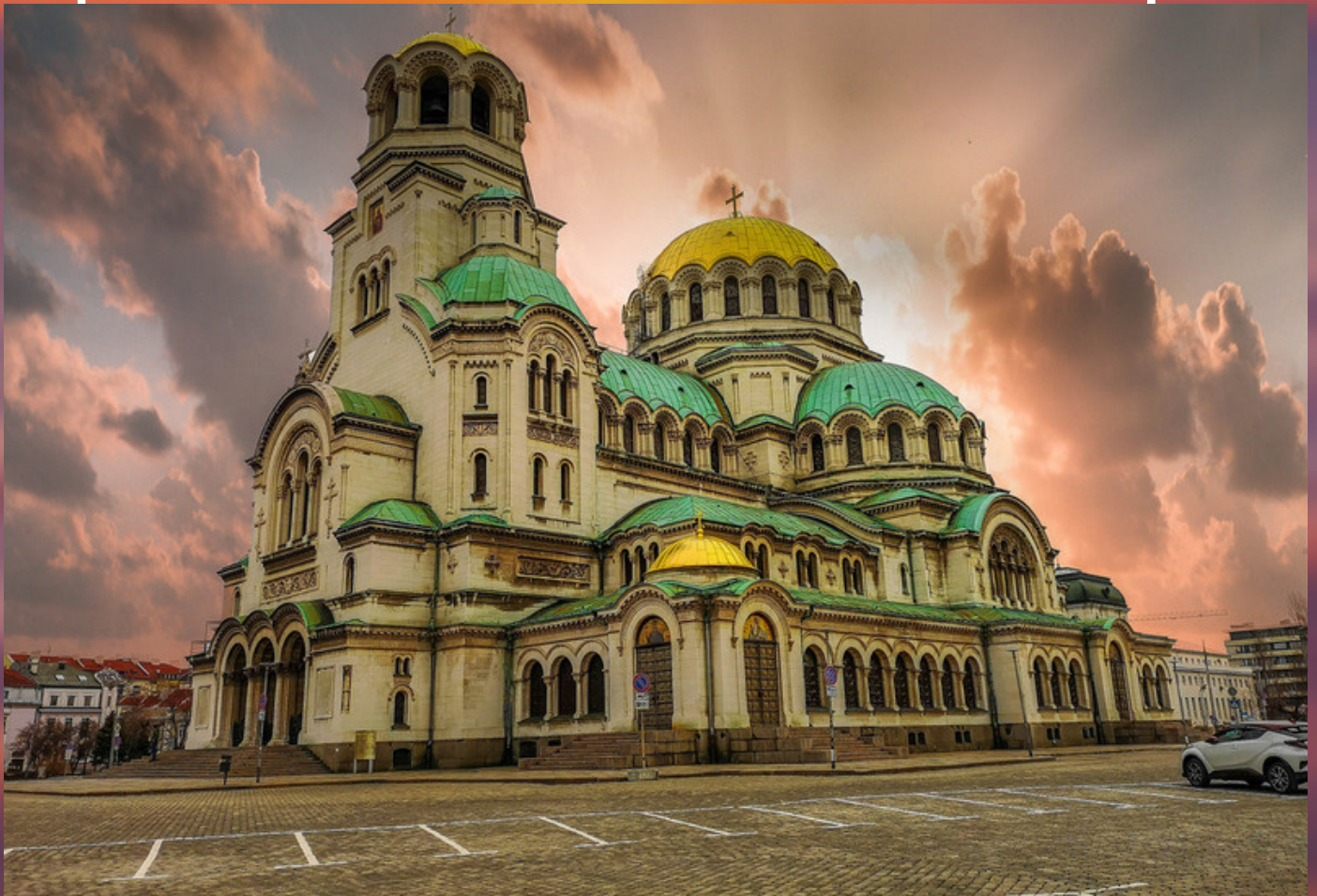
JAZYK: BULHARČINA

MENA: BULHARSKÝ LEV (BGN)

MENOVÝ KURZ: 1€ = 1,956 (BGN)

**BULHARSKO JE ŠTÁT V JUHOVÝCHODNEJ EURÓPE NA
BALKÁNSKOM POLOSTROVE.**

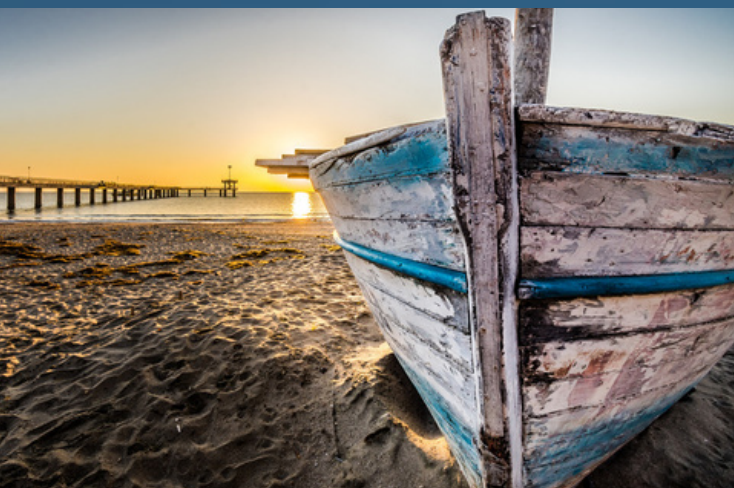
**NACHÁDZA SA V GEOGRAFICKEJ A GEOSTRATEGICKEJ ZÓNE,
KTORÁ SPÁJA EURÓPU S ÁZIOU A ČIERNOMORSKÝM
REGIÓNOM. TO PREDURČILO BOHATÚ A RÔZNORODÚ HISTÓRIU
KRAJINY, KTOREJ ÚZEMIE JE JEDNÝM Z PRVÝCH OSÍDLENÝCH
ČLOVEKOM NA EURÓPSKOM KONTINENTE.**

**KRAJINA SUSEDÍ NA SEVERE S RUMUNSKOM, NA
ZÁPADE SO SRBSKOM A S SEVERNÝM
MACEDÓNSKOM, NA JUHU S GRÉCKOM A NA
JUHOVÝCHODE S TURECKOM. VÝCHODNÚ HRANICU
TVORÍ ČIERNE MORE.**

**· ČIERNOMORSKÉ POBREŽIE JE V
SÚČASNOSTI DÔLEŽITOU PRIEMYSELNOU
ZÓNOU. ROZVÍJA SA TU CHEMICKÝ A
STROJÁRSKY PRIEMysel. POSKYTUJE
ROZVOJ RYBOLOVU V MESTÁCH BURGAS,
VARNA A SOZOPOL, KDE SA OKREM INÉHO
ŤAŽÍ AJ SOL'.**

**BULHARSKO MÁ
NAJNIŽŠÍ PRÍRASTOK
OBYVATEĽSTVA NA
SVETE OD ZAČIATKU
50. ROKOV 20.
STOROČIA S
VÝNIMKOU OSTROVA
SVÄTÝ KRIŠTOF A
NEVIS. HLAVNOU
PRÍČINOU JE
OBROVSKÁ
EMIGRÁCIA Z
KRAJINY. OD 80.
ROKOV 20. STOROČIA
JE PRÍRASTOK
OBYVATEĽSTVA
NEGATÍVNY, NA ČOM
SA OKREM
ROZSIAHLEJ
EMIGRÁCIE TURKOV A
NESKÔR I BULHAROV
PODIEĽALA OD 90.
ROKOV 20. STOROČIA
AJ NÍZKA
PÔRODNOSŤ.**

BULHARSKO JE PARLAMENTNOU
REPUBLIKOU. HLAVOU ŠTÁTU JE
PREZIDENT VOLENÝ PRIAMOU VOĽBOU
NA 5-ROČNÉ VOLEBNÉ OBDOBIE.
NEUSTÁLE ČINNÝM ZÁKONODARNÝM
ORGÁNOM, POZOSTÁVAJÚCIM Z 240
POSLANCOV VOLENÝCH NA 4 ROKY, JE
NÁRODNÉ ZHROMAŽDENIE.

BULHARSKO JE JEDNOU Z HLAVNÝCH RASTÚCICH KRAJÍN ORIENTÁLNEHO TABAKU .
BULHARSKO BOLO KEDYSI NAJVÄČŠÍM VÝVOZCOM TABAKU NA SVETE. OD ROKU 2010
VŠAK EÚ PRESTALA PODPOROVAŤ PESTOVANIE TABAKU, PRETOŽE BY TO BOLO V
ROZPORE SO SMERNICOU O ZDRAVÍ. V DÔSLEDKU TOHO UTRPIA PRÍJMY FARMÁROV
TABAKU, ZVYČAJNE RODINNÝCH PODNIKOV. MESTOM TABAKU JE OKRES PLOVDIV,
HISTORICKÉ DOMY BOHATÝCH OBCHODNÍKOV S TABAKOM SÚ UVEDENÉ AKO SÚBOR. V
MARCI 2016 BOLA JEDNA Z TÝCHTO PAMIATKOVO CHRÁNENÝCH BUDOV ZBÚRANÁ.
VÝROBCA CIGARIET BULGARTABAK, PREDTÝM ŠTÁTNA SPOLOČNOSŤ, BOL V ROKU
2011 SPRIVATIZOVANÝ. V KRAJINE EXISTUJE VÝZNAMNÝ ČIERNY TRH S CIGARETAMI.

Mad'arsko

Rozloha:

- **93 030 km²**
 - **Z toho vodstvo: 0,74%**

Susedné štáty:

- **Slovensko, Ukrajina, Srbsko,
Chorvátsko, Slovinsko, Rakúsko**
- **Dĺžka hraníc:**
 - **2333km**

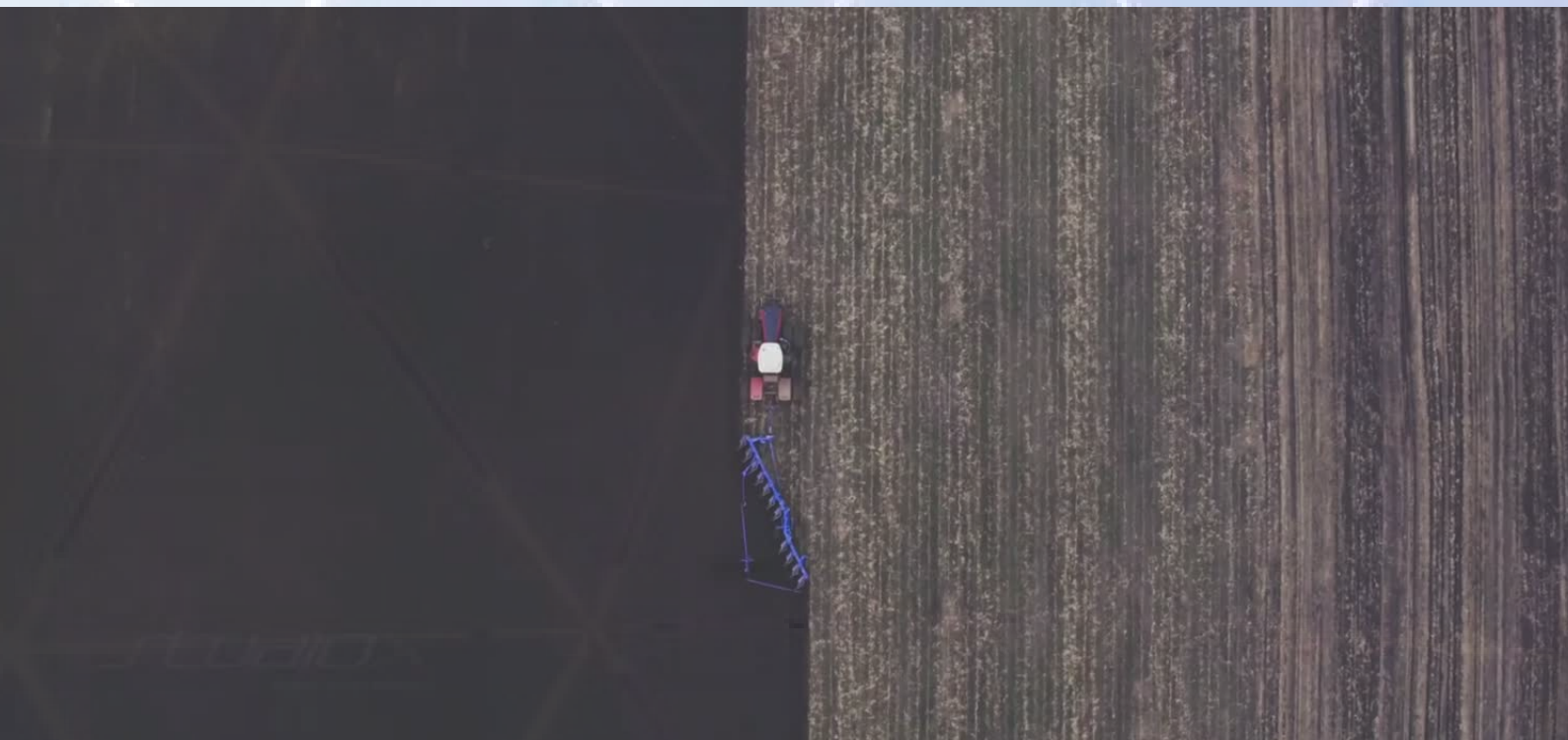
Poloha:

- **Stredná časť Panónskej panvy, v
nížinách okolo Tisy a Dunaja**

Povrch

- Vnútrozemská krajina
- Dominujú rozsiahle roviny (68%): Veľká Uhorská nížina a Malá Uhorská nížina (súčasť Panónskej panvy)
- Nevysoké pohoria na severe a severovýchode: Mátra, Bukové hory, Borzsony, Zemplínske vrchy

Vodstvo

- Hlavná riečna os: Dunaj – doprava a zavlažovanie
- Východ: Tisa, Slaná, Kriš, Velká Maruša, ...
- Juh: Dráva
- Blatenské jazero/jazero/Balaton – Najväčšie jazero strednej Európy

Administratívne členenie

POL'SKO

GABRIELA GREGOROVÁ

Poloha a rozloha

Rozloha: 312 696 km²

- z toho voda 8 220 km²

- 9. najväčší v Európe

Poloha:

- prímorský štát v strednej Európe

- susedné štáty: Slovensko, Litva, Rusko, Česko, Nemecko, Bielorusko, Ukrajina

- dĺžka hraníc : 3 582 k

Informácie o krajine

- Štátne zriadenie: parlamentná republika
- Hlava štátu: Andrzej Duda
- Predseda vlády: Mateusz Morawiecki
- Vznik: 11.11.1918
- Úradný jazyk: poľština
- Hlavné mesto: Varšava
- Mena: Poľský zlotý
- Medzinárodná poznávacia značka: PL

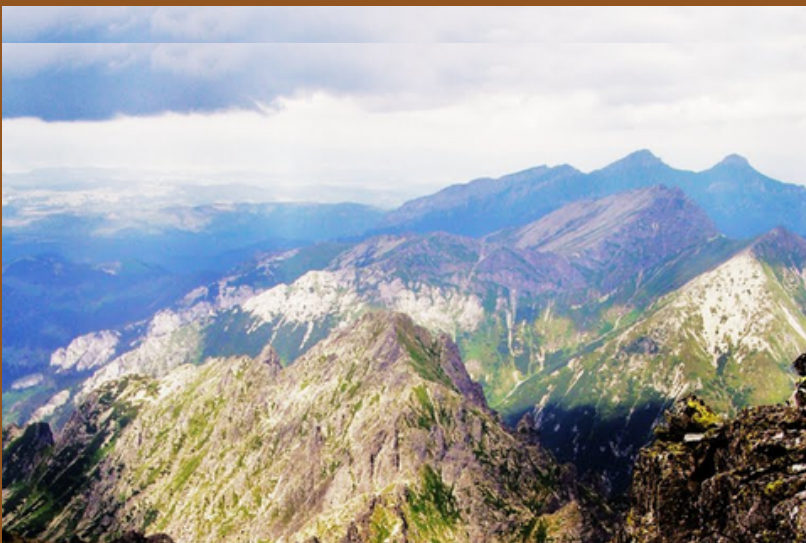
Národné symboly

Vlajka a znak

Povrch

- prevažne nížinatý, na južnej časti vysočiny
- na severe: Pobaltská nížina, jazerné pahorkatiny s morénami (Pomoranská, Mazúrska, Veľkopoľská), Stredopoľské nížiny
 - na juhu: vysočiny (Krkonoše, Beskydy, Tatry -

Vodstvo

- hlavné rieky: Visla, Odra, Narew, Warta, Bug
- 99,8% spadá do povodia Baltského mora, len 0,2% do povodia Severného mora a Čierneho mora
- viac ako 9 300 a najviac v oblasti Mazurska
- splavné rieky: 3 560 km, 710 km kanálov
- hlavné morské prístavy: Gdaňsk, Gdynie a Štetín

Rastlinstvo a živočístvo

Rastlinstvo:

- zmiešané stredoeurópske lesy (buk, jedľa)
- 62% plochy predstavuje obrábaná pôda
- 25% plochy lesy (borové, smrekové, zmiešané a bukové)

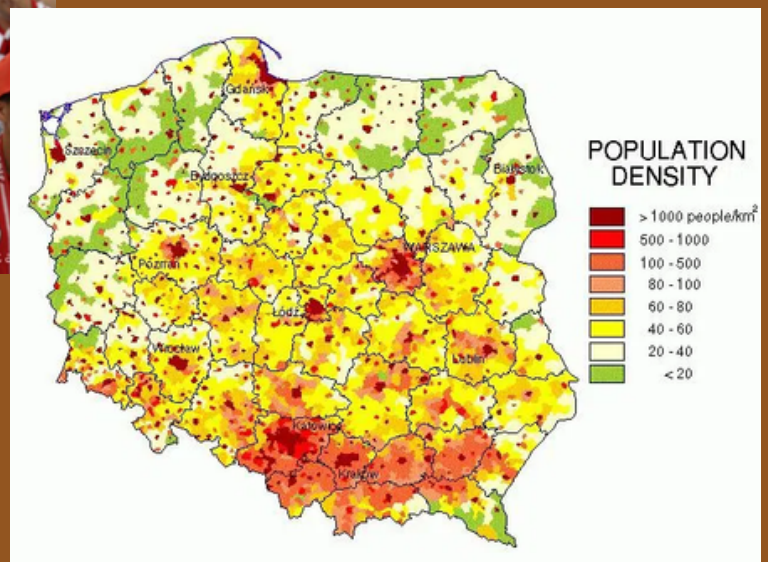

Živočíšstvo:

- vzácnejšie druhy; napr. vlk, los, kamzík, bobor
- v riekach a jazerách veľa rýb, na brehoch vzácnejšie labute a kormorány
- 11 národných parkov a 500 prírodných rezervácií

Obyvateľstvo

- súčasný počet obyvateľov: 38 502 715
- hustota obyvateľstva: 123,14 p/km²
- 34. najľudnatejšia krajina sveta
- počet narodených detí v tomto roku: 137 608 (12.5.2021)
- počet úmrtí v tomto roku: 144 320 (12.5.2021)
- populácia starne (- 6 712)
- priemerný vek: 67 rokov (muži), a 75 rokov (ženy)
- 97,6 percent obyvateľstva sú Poliaci
- väčšina obyvateľstva sú katolíckeho vierovyznania

Čo musíte navštíviť

Krzwy Las

Asi 80 krivých borovíc je tajomstvom krivého lesa v Poľsku.

Morskie Oko

Najväčšie pleso vo Vysokých Tatrách leží pod štítom Rysy.

Tento projekt bol financovaný s podporou Európskej komisie.
Táto príručka reprezentuje názor výlučne autorov a ani Národná
agentúra nezodpovedá za akékoľvek použitie informácií
obsiahnutých v tejto príručke.